

SLOVO PŘED POUTÍ NA MARIÁNSKÉ HOŘE

Milí farníci a vy všichni, kteří budete tyto články číst!

Chvilé školních prázdnin a letní dovolené jsou neúprosné za námi. Měli jsme možnost si trochu oddechnout od každodenních povinností a nadechnout se atmosféry klidu a možná i zakusit nová dobrodružství při svém putování. Vstup do nového školního roku nás také upozorňuje, že uplynuly dvě třetiny tohoto roku. Je tedy čas se ohlédnout za tím, co se uskutečnilo a připomenout to, co bylo na začátku roku 2008 vytyčeno.

V poutním kostele na Mariánské Hoře se podařilo, díky obětavé a nezištné práci pana Kamila Mareše, opravit sošky na hlavním oltáři (sv. Václav, sv. Ludmila a sv. Prokop). V současné době se jeví jako velmi potřebné pořízení nových lavic do tohoto kostela. Ekonomická rada naší farnosti, vzhledem k dalším nutným opravám farního kostela sv. Jiří v Dolní Čermné, nedoporučila vloni pořízení nových kostelních lavic na Mariánskou Horu z běžného farního rozpočtu. Souhlasí ale s financováním nových lavic za pomoci sponzorů i účelové sbírky o nadcházející pouti v neděli 7. září t.r.

Ve farním kostele v Dolní Čermné jsou zhotovené nové vchodové dveře, které vyrobil ing. Václav Syka z Verměřovic. Jemu za toto dílo právem patří uznání a díky! Jedná se o kopie předchozích dveří. Výměna kostelních oken se, vzhledem k náročným připomínkám na výrobce nových oken ze strany Památkového ústavu v Pardubicích, musí odložit na další léta. Vybrané finance z účelových kostelních sbírek na nová okna farního kostela se rozhodnutím Ekonomické rady farnosti investují do pořízení a montáže elektrických topných těles pod sedačky lavic v lodi farního kostela. Ve výběrovém řízení jednoznačně uspěla firma Askom z Brna. Rozpočet zhotovení elektrických topných těles a jejich montáže se pohybuje okolo 250 tisíc korun. K tomu bude ještě nutné přičíst náklady spojené se změnou sazby elektroměru, náklady na povolení zvýšení odběru elektrické energie a náklady na úpravu elektrické přípojky do farního kostela. Věřím, že ke konci října bude v celé lodi farního kostela nainstalováno v lavicích elektrické vytápění a zpříjemní věřícím během zimního období čas bohoslužeb.

Ve filiálním kostele v Petrovicích se během uplynulých tří měsíců podařilo vyměnit okna, provést opatření proti přízemní vlhkosti (např. nahazení spodní části uvnitř kostela sanační omítkou), zhotovit nový ambon a vymalovat celý prostor. Na celé opravě se významným dílem podíleli místní občané z Petrovic, kteří odpracovali značné množství brigádnických hodin. Akce byla řízena

Obecním úřadem v Petrovicích a na jejím financování se podíleli také sponzoři. Není účelem těchto řádků vyjmenovat všechny, kteří se podíleli na opravě kostela v Petrovicích. Věřím, že během bohoslužby o posvěcení v Petrovicích bude dostatek možností všem blíže poděkovat. Nyní chci jen všem brigádníkům a dobrodincům vzkázat, že si jejich práce velmi vážím.

Během podzimu by se mělo konečně uskutečnit také ozvučení interiéru kostela ve Verměřovicích. Určitě si to místní společenství věřících zaslouží.

Mládež natřela během července všechna přízemní okna na faře v Dolní Čermné. Celkem naši mladí (sestry Pecháčkovy z Mariánské Hory: Barbora, Marie, Terezie a Magda, dále Veronika Pecháčková z Libchav, Jakub Pavlas z Lanškrouna a Jirka Majvald z Letohradu) odpracovali 240 brigádnických hodin. Rád jim za to děkuji.

A co nás čeká v nadcházejícím měsíci září? Za týden se vydáme na Mariánskou Horu, abychom tam oslavili narozeniny naší nebeské maminky Panny Marie. Kromě obvyklých bohoslužeb, jejichž rozpis najdete na jiném místě tohoto zpravodaje, se můžeme těšit na literární pásmo „Duše u nohou Panny Marie“.

V neděli 14. září bude při ranní mši svaté ve farním kostele v Dolní Čermné posvěcen orelský kříž a po skončení bohoslužby bude ještě požehnán prostor místní orlovný. Akci pořádá MO Jednota Orel.

V sobotu 20. září se dožívá úctyhodných 100 let paní Anděla Dušková, která do svých 97 let žila u nás v Dolní Čermné. Nyní pobývá v Domově důchodců v Žatci. Zástupci farnosti se s panem starostou ing. Vyhnálkem a se mnou vypraví ve čtvrtek 18. září do Žatce, aby ke vzácnému jubileu za farnost a za obec osobně paní Anděle pogratulovali.

V sobotu 20. září bude v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové vysvěcen na kněze místní rodák Jan Hubálek, který v současné době působí jako jáhen ve Svojanově a v Bělé nad Svitavou. Primici v našem farním kostele v Dolní Čermné bude Jenda sloužit v sobotu 27. září v 10.00 h. dopoledne. Není asi třeba zdůrazňovat důležitost první mše svaté novokněze v jeho rodišti a milost jeho požehnání. Věřím, že se naše farnost této primice zúčastní v hojném počtu.

V neděli 21. září se koná v Petrovicích slavnost Výročí posvěcení tamního kostela. Během obřadu bude znovu požehnán jeho interiér po opravě a výmalbě.

Od neděle 21. září budou pravidelně jednou za 14 dní slouženy ve farním kostele v Dolní Čermné dopoledne v 10.30 h. bohoslužby zaměřené především pro děti. Děje se tak na žádost mnohých rodičů. Věřím tedy, že se tyto bohoslužby pro děti setkají s dobrým ohlasem.

Bratři a sestry, drazí přátelé, dovolu mi, abych vás a všechny vaše blízké srdečně pozval na nadcházející zářijové akce v naší farnosti. Věřím, že pouť na Mariánské

Hoře, posvěcení v Petrovicích a také primice novokněze Jana Hubálka se stane radostným zážitkem, ze kterého budeme všichni co nejdéle čerpat vnitřní pokoj a důvěru v Boží pomoc a ochranu. Také vám děkuji za všechno dobré, co prokazujete nejen našemu farnímu společenství, ale i ostatním lidem.

otec Pavel

DOPORUČUJEME K PŘEČTENÍ:

Paolo Coelho – Alchymista
vydalo: Argo, Praha, 1999

Již dlouho jsem se nesetkala s knihou, která by mne takto „pohltila“ a „oslovila“. Tato útlá knížečka je přesně to, co Vás donutí zpomalit závratné každodenní tempo. Je to text, který si budete muset přečíst více než jednou, abyste přesně pochopili obsah i přesah zachycených myšlenek.

Autor, Paolo Coelho, se narodil v roce 1947 v Brazílii. Své osobní HLEDÁNÍ CESTY ZA SNEM prožíval velmi bouřlivě, včetně života ve společenství hippies, textové písňové tvorby, iniciační cesty do Santiaga de Compostela.....

Coelhův Alchymista je vlastně jakýmsi cestopisem – záznamem jedné dlouhé cesty. Vzdělaný chlapec Santiago se rozhodne, že už nebude studovat bohosloví, ale podlehne své dlouholeté touze cestovat a poznávat svět. Vydá se tedy jako pastýř se stádem ovcí po krajinách Andalusie. Má čas na četbu knih, má čas na pochopení „Řádu světa“, má čas naplňovat své touhy: „Život je zajímavý právě pro tu možnost uskutečnit nějaký sen“ (str. 24).

Na základě opakovaného snu opouští Santiago své ovečky a vydává se na dalekou cestu přes moře a poušť k egyptským pyramidám hledat poklad. Jeho průvodci na duchovní i faktické cestě jsou postupně Cikánka, Král, Lupič, Angličan, Sklenář a Alchymista. Ti všichni ho svým vlastním způsobem vedou k poznání nejvyšší pravdy – Lásky. Pomáhají mu naslouchat vlastnímu srdci, vedou ho k poznání Duše světa, Vesmíru a Ruky, která všechno psala.....

„Chlapec se tedy obrátil k Ruce, která všechno napsala. Ale místo aby něco řekl, zůstal zticha, protože cítil, že Vesmír mlčí.

Ze srdce mu vytryskla síla Lásky a on se začal modlit. Modlil se jako nikdy dřív, protože to byla modlitba beze slov a bez proseb. Neděkoval za to, že ovce našly pastvu, ani neprosil, aby prodal víc skla, ani nežádal, aby žena, kterou poznal, čekala na jeho návrat. V nastalém tichu chlapec pochopil, že i poušť, vítr a slunce hledají znamení, která ta Ruka napsala, a snaží se uskutečnit svou cestu a pochopit, co je napsáno na pouhém smaragdu.....“ (str. 126)

Tak mnoho štěstí, odvahy a výdrže při hledání a naplňování Vašich Osobních příběhů.

Mach

JSOU SMĚRY, KDE SE VYPLATÍ ZŮSTAT „STAROMÓDNÍ“...

Upřímně řečeno, jako člověk, který se žije jistým způsobem i slovem, jsem znepokojen skutečností, že slova, kdysi vyjadřující šlechetné věci, umírají. Jejich původní význam se začíná vytrácet a zůstává jen mrtvá forma. Pokusím se to objasnit.

V mém dětství slovo snoubenec mělo velkou vážnost a význam. Když byl někdo snoubencem a snoubenkou, oznamovalo to celému okolnímu světu, že tento pár má záměr v budoucnosti se vzít. Se vši vážností se plánovala svatba a stanovilo se její konkrétní datum. Snoubenci nosili zásnubní prsten, což znamenalo, že ještě nežijí ve společné domácnosti.

Dnes se běžně používá prosté „přítel“, „přítelkyně“. Lidé zapomněli, že intimně žít jako muž a žena by měli až jako manželé. Manželský stav je dnes už jen legálním označením faktu, že se svým partnerem žijí ve společné domácnosti, včetně intimního styku. (Toto „moderní“ pojetí vztahů se, bohužel, stále častěji objevuje i řadách křesťanů - js.) Čím dál tím častěji se setkávám s lidmi, kteří si stěžují, že „můj přítel se ode mě odstěhoval“, nebo že „moje přítelkyně právě porodila naše dítě a plánujeme se za dva roky vzít.“

Nedávno jsem četl smutný dopis ženy, která prosila o pomoc, protože jí a její děti opustil její „přítel“, otec oněch dvou dětí. Bylo mi líto, že v celém listě nebyla jediná zmínka o tom, že by si uvědomovala, jak v minulosti podcenila a ignorovala zákon a jeho normy.

Příklad téměř mrtvého slova „snoubenec“ je jen jedním z řady těch, který ukazuje, jak se dnešní společnost ubírá směrem, který je v přímém rozporu s biblickým učením, které nepodléhá módním vlnám a nemění se podle preferencí veřejného mínění.

V tom směru je předností každého křesťana, i ostatních občanů, zůstat „staromódní“

(Další promluvy tohoto autora lze najít na www.orlicky.denik.cz/promluvy.)

Erwin Kukuczka,
farář Církve československé husitské Ústí n. O.
(převzato z Orlického deníku)

NA SLOVÍČKO S KOMENTÁTOREM JANEM JANDOURKEM

(Jedná se o ukázkou z rozhovoru, který bude celý uveden v Dolnočermenském zpravodaji 8/2008)

Každý den se na nás hrne množství různých informací, z nichž některé si zcela jistě pro svou důležitost zaslouží komentář. Přiznávám, že nemusím sledovat v televizi seriálové pořady, ale rád věnuji pozornost „Událostem a komentářům“. Jsem přesvědčen, že nestačí jen něco vyslechnout či spatřit, ale měl bych dané informaci také dobře porozumět. A od toho jsou tu odborníci a komentátoři různých událostí. Jedním z nich je také Jan Jandourek, se kterým jsem před léty studoval teologii. Oslovil jsem ho a položil jsem mu za vás, čtenáře Dolnočermenského zpravodaje, několik otázek. Věřím, že jeho odpovědi vás nebudou nudit.

Je pro tebe hodně obtížné komentovat události v politice? Nepřipadáš si někdy jako cestovatel uprostřed neznámé džungle, který netuší, v kterou chvíli na něj vyskočí z houštiny nějaké dravé zvíře?

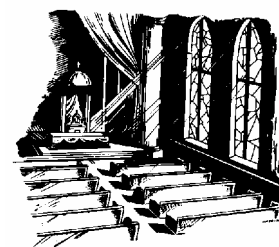
Pokud nějakému tématu nerozumím, tak se mu vyhýbám, to hodně věcí zjednodušuje. Pokud jde o dravá zvířata, není to tak hrozné, kromě občasných nepřijemných e-mailů se mi nic tak hrozného neděje. Politici nemohou novinářům příliš ublížit. Politici si ovšem myslí, že novináři ubližují jim, ale to pro podjatost z mé strany nemohu hodnotit. Oni i my děláme konec konců svou práci dobrovolně.

Pavel Seidl

PANE, JEŠTĚ ŽE STOJÍM PŘED TEBOU

Tento článek nemá být konkurencí, ale mladším bratrem článku „Pane, stojím před Tebou“, podepsaném *js*.

Také stojím ve ztichlém kostele. Také jsem tu sama. Není tu šero. Je to světlý kostel a ještě sem září polední slunce. Na rozdíl od *js*. nemlčím. Jsem totiž v kostelíku rokolském a jsem šťastná, že k výrazu úplného cvoka ve tváři ještě zpívám. Přesně podle momentálního naladění. Ať to zní jakkoliv, je to jen pro uši Hospodina a ten je, jak známo, milosrdný. Když přejde první záchvat nadšení, myslím na lidi, které mám ráda. Svěřuji je do péče Nejvyššího a děkuji za ně. Někteří z nich natolik ovlivnili nebo přímo změnili můj život, že jim nebudu dost vděčná. Zrovna pár kroků od tohoto kostela jsem jako dítě trávil prázdniny u takového člověka. U své tety, nyní již 89-ti leté. Vzpomínám, jak jsem chytala *želvy*, máchala se v potůčku, chodila na houby (a *houby* našla), potulovala se po lese a házela žabky do Metuje, dělala lumpárny své sestře a zašívala se při škrábání brambor, také každoranní vylitý čaj je nezapomenutelný. I radost ze setkání a reakce na moji přítomnost, to když na návštěvu přijel kněz, který nějaký čas působil v Letohradě, a nejen že mne poznal, ale bafnul mě do náruče a líbнул na tvář, jakoby se setkal se ztracenou dcerou.

Nechce se mi odejít. Sedím na koberci. bradu opřenou o kolena. Slyším zpívat ptáky a místo, abych se soustředila na Boží přítomnost, myslím na hudební sluch opeřenců. Uvědomuji si, jak jim to ladí. Myslím, že to dříve u lidí také tak fungovalo, ale jak se vzdaluje jeden druhému, ladit přestáváme...

Vzchopím se a snažím se Hospodinu říci to, co mi leží na srdci. Ne proto, že by to nevěděl, ale proto, abych se naučila zformulovat věci, které zůstaly otevřené. I když mluvím s Bohem, který všechno ví, brkám přes svoji neschopnost a neochotu vyjádřit cokoli, co dlouhá léta leželo skryto. Nakonec se smějí své hlouposti - samozřejmě nahlas. (Tichý blázen rozhodně nejsem.)

V kostele, kde můžete být sami, neomezení časem, je možné během jednoho setkání prožít nadšení, radost, tichost i prázdnotu, smutek i úlevu... Čím déle stojím před Hospodinem, tím více si uvědomuji, že všechny prožitky spolu souvisí a jeden druhý doplňuje. Jsou v nás přítomny, jen jsou různě výrazné podle toho, v jaké situaci se nacházíme. Před Bohem si mohu dovolit je projevit kdykoliv a jakkoliv, což by před lidmi v mnoha situacích neobstálo. Ještě, že stojím před Tebou, Pane!

A.

XXIII. SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE SYDNEY 2008

V červenci tohoto roku jsem měl možnost účastnit se XXIII. Světových dnů mládeže (dále SDM, anglický ekvivalent je – world youth day = WYD) v Australském Sydney. V následujících několika řádcích bych vám rád k této mimořádné události sdělil některá fakta.

Jakou mají SDM historii a o jakou akci se to vlastně jedná? U zrodu stál papež Jan Pavel II. Nápad pořádat SDM, vzpomínal papež, vznikl mezi kamarády z mládí, když se zabývali dynamickou silou teenagerů a věku následujícího v osobním a pracovním životě. V průběhu setkání mladých lidí v Římě o Květné neděli 1984 u příležitosti Svatého roku v něm začala klíčit myšlenka na SDM, a Jan Pavel II mladé lidi opětovně pozval, do Říma na Květnou neděli roku 1985. Nějakých 250 000 mladých lidí toto pozvání přijalo. Tehdy bylo rozhodnuto vyhlásit Květnovou neděli roku 1986 za první „oficiální“ Světový den mládeže a slavit jej v různých diecézích po celém světě. Papež začal zvát mladé lidi za sebou do různých světových metropolí počínaje rokem 1987 do Buenos Aires. Další místa konání SDM byla Santiago de Compostela 1989, Čenstochová 1991, Denver 1993, Manila 1995, Paříž 1997, Řím 2000, Toronto 2002, Kolín nad Rýnem 2005 a letos Sydney 2008.

Na tiskové konferenci u příležitosti oslav SDM Sydney 2008 p. Vít Zatloukal, ředitel Sekce pro mládež ČBK, řekl: „SDM odpovídají na potřebu mladých lidí setkat se, být spolu a prožívat jakýsi „entuziasmus víry“. Nabízejí mnohé okamžiky, ať už

katecheze – vzdělávání ve víře, nebo okamžiky kultury, kdy se mladí lidé setkávají s kulturou té země, kam přijíždějí. Jsou to také okamžiky intimního vztahu s Bohem, který mladí lidé prožívají v modlitbách nebo při mši svaté.“

Pro české poutníky, kterých bylo zhruba 220, organizovala účast na SDM Sydney 2008 Česká biskupská konference – sekce pro mládež (dále ČBK), které bych tímto chtěl poděkovat za perfektní přípravu a zdar celé společné pouti. Jednalo se jak o vyčerpávající informovanost více než půl roku před odletem, zorganizování dvou přípravných info víkendů a vytvoření skvělého zázemí v samotné Austrálii. Organizátoři z ČBK samozřejmě spolupracovali s australským přípravným týmem SDM. Nicméně rád bych vyzdvihl, že osobním nasazením našich organizátorů ve spolupráci s českými emigranty vzniklo několik velmi zajímavých akcí a výletů nad rámec SDM. Na popud organizátorů taktéž vznikly různé skupinky nás řadových poutníků, které měli možnost přispět, dle možností každého z nás. Hudebníci – doprovázeli bohoslužby, zdravotníci – byli k dispozici všem churavým (měli jsme mezi sebou také tři lékaře), tiskový tým – komentoval některé události pro média, foto tým – zajišťoval vizualizaci dění, překladatelé – pomáhali porozumět všem, kteří nevládnou cizími jazyky. Jednalo se však i o mnoho dalších každodenních větších či menších výpomocí v potřebách druhých. O soudržnost nebyla nouze.

Jelikož pro tisíce dalších mladých lidí z naší země byla Austrálie příliš vzdálená a finančně nedostupná, rozhodla se ČBK společně se slovenskou stranou paralelně uspořádat setkání mladých lidí na Velehradě nazvané ActIv8, jehož cílem bylo také oslavit XXIII. SDM. Setkání bylo nazváno ActIv8, tento název vychází z motta pro letošní světové dny, převzatého ze Skutků apoštolů (anglicky Acts), I. kapitola, verš 8. *"Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky"* (Sk 1,8).

Naše pouť byla rozdělena v podstatě do dvou částí. Nejdříve jsem se v Melbourne účastnil takzvaných „dní v diecézích“, kde jsme my Češi byli rozděleni do tří farností, které nám poskytly zázemí v podobě ubytování v místních rodinách, programu v místních kostelech a společenských domech. Duchovně se o nás také staralo celkem 15 českých kněží a biskupové Jiří Paďour a Pavel Posád. Dny v diecézích byly připravovány pro poutníky z celého světa na různých místech po celé Austrálii. Druhou částí byl hlavní program pro všechny národy v Sydney. Ubytování bylo opět v místních rodinách a školách. Dopolední katecheze měly jednotlivé skupiny ve svých národních centrech. Odpoledne se vždy jednalo o nějaký společný program. Jako například – zahajovací mše se sídelním kardinálem Pellem v Sydney, slavnostní papežův příjezd lodí nebo páteční křížová cesta. Vyvrcholením byla společná sobotní vigilie a nedělní mše se Svatým otcem. Letos jsme měli tři české zástupce v mezinárodní liturgické skupince, kteří byli v bezprostřední blízkosti Svatého otce. Marie Štěpánová měla spolu s dalšími šesti mladými lidmi z celého světa ve svých rodných jazycích, příspěvek o sobotní vigilii, svou zkušenost o životě s Bohem a o daru Ducha Svatého, daru moudrosti. Další český účastník Václav Rylko, byl jeden z 24 mladých lidí, kteří byli biřmováni Svatým otcem během závěrečné hlavní mše svaté. Biřmováno bylo 14 Australanů a 10 z celého světa, za každý region jeden. Za střední Evropu to tedy byl mladý Čech Václav Rylko, a kmotrem mu byl Filip Landa.

V článku bylo citováno a byli použity informace z: knihy „Svědék naděje autorizovaný životopis Jana Pavla II“ od Georga Weigela a Tiskové konference o oslavách Světových dní mládeže uspořádané ČBK 8. července 2008

Po tomto informačním bloku následují příspěvky mých spolupoutníků Hanky Moravcové z Dolní Čermné a Kryštofa Majvalda z Kunčic (Ovčína).

Tomáš Bednář

XXIII. CELOSVĚTOVÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE SE SV. OTCEM V SYDNEY 2008

V prosinci loňského roku jsem dostala nabídku jet na světové setkání mládeže do Sydney. Po krátkém rozmýšlení jsem se rozhodla, že pojedu a nyní bych se s Vámi chtěla podělit o pár zážitků z této cesty.

Let

Letěla jsem poprvé v životě a tak i tím to byl pro mě obrovský zážitek. Odlétali jsme z Vídně do Soulu, kde bylo mezipřistání a ze Soulu do Melbourne. Tyto lety byly oba v noci, takže jsem většinu času prospala, což bylo jenom dobře, protože jeden let trval cca 10,5h. Letušky byly velmi usměvavé a ochotné. Při každém letu jsme dostali balíček, ve kterém byly ponožky, kartáček a pasta na jedno použití a „rouška na oči“. Na každém sedadle byla deka, láhev s vodou a sluchátka. Byla možnost si vybrat až ze 16ti programů rádia. Při každém letu jsme měli 2 jídla. Také byla možnost si vybrat ze 2 jídel – evropské a korejské. Korejská strava se skládala z rýže, hub, kyselé zeleniny a dochucovacích past. Já jsem byla 2x na suché rýži, protože to ostatní jsem nemohla pozřít. U každého jídla byl ale výborný moučník, takže na něm jsem si moc pochutnala ☺

Zpáteční let byl ze Sydney do Soulu a ze Soulu do Vídně. Zde jsme letěli přes den, takže cesta byla náročnější (už jsme byli vyspalí) a tím také cesta vypadala delší. Zato jsme ale měli nádherný výhled na krajinu pod námi, protože mraky byly pouze místy.

Info: - jeden let trval cca 10,5h (čistého času 42h ve vzduchu)
 - průměrná rychlost letu 850 – 900 km/h
 - průměrná výška 11000 – 12000 m nad mořem
 - na každém letišti bylo hodně kontrol jak dokladů, tak batůžků (několikrát jsme museli přes detektory kovů)

Melbourne

Hned na letišti nás osobně přivítal Mons. Christopher Charles Prose, což je melbournský světící biskup. Poté jsme byli rozděleni do farností a ve farnostech do rodin. Já jsem bydlela s jednou holčinou u manželů – již důchodců, kteří to měli ke kostelu 5 min autem. Byli moc hodní, všude nás zavezli a odvezli,

Foto: z Great Ocean Road

dostávaly jsme bohaté svačiny na den. Paní nám i prala a ze všeho nejlepší byla vyhřívána postel. V Austrálii je v tuto dobu zima a v tom týdnu v Melbourne bylo kolem 8 -10 st. Oni v tento čas již normálně netopí a tak topili jen kvůli nám.

Navštívila jsem toho hodně – katedrálu sv. Patrika; Melbournské muzeum; různé parky; akvárium; Eureka 88 – vyhlídková věž, kam se dostanete až do 88. patra a výtahem tam jste za 40 vteřin; Šumavu – což je místo kousek od Melbourne, kde se scházejí čeští emigranti. Většina jich emigrovala v 50. a 60. letech a všichni mluví nádherně česky a jejich potomci také. Zde již byla mše sv. s našimi biskupy Paďourem a Posádem.

Great Ocean Road – tento výlet na mě udělal velký dojem. Celý den jsme putovali autobusem podél pobřeží. Viděli jsme překrásné pláže, zálivy, skály a také koaly ve volné přírodě. Cíl byl 12 apoštolů – což je místo, kde jsou tyčící se skály v oceánu. Původně jich bylo 12, nyní jich je asi 8.

Sydney

Zde začíná to hlavní – setkání se Sv. Otcem. Tady jsme také rozděleny do farností, ale již podle diecézí. 10min pěšky od mého ubytování máme české centrum. Je to v australské univerzitě. Zde každý den dopoledne máme informace, mši sv. a tématko. Témata jsou v duchu: Duch svatý, protože to je i motto letošního světového setkání. V promluvách se střídají otcové biskupové. Zde máme i oběd. Poté je „volný program“. Tento čas

je na každém jak ho prožije – buď mohl chodit po městě či být na společném programu. Do programu patřilo: zahajovací mše sv. s kardinálem Pellem, různé koncerty, přivítání Sv. Otce či křížová cesta.

A už je tu sobota, kdy brzo ráno vyrážíme na Radndwick, což je dostihový stadion, kde se bude konat vigilie a v neděli mše sv. se Sv. Otcem. Na podium vidíme a i kousek před námi je velká obrazovka. Odpoledne trávíme různě – převážně spíme, abychom byli fit na večer.

V podvečer přijíždí Sv. Otec a následuje uvítání, vigilie, noc pod širákem a nedělní mše sv. A je konec. Na tento víkend jsem se nejvíc těšila a najednou je po všem.

Tento týden utekl strašně rychle, ale cítila jsem, že je tento týden prosycený modlitbou, že je Bůh mezi námi. I místní lidé říkali, že nám hlavně přálo počasí – měli jsme slunečno a přes den kolem 20 st. – jindy je zde chladno a deštivo.

Následovalo stěhování do olympijského stadionu, kde jsme bydleli 3 noci a odtud jsme vyrazili na výlety – Modré hory a Národní park. Oba výlety byly moc hezké.

Ve čtvrtek 24. 7. jsme měli „rozlučkovou“ mši sv., protože někteří z nás už následující den odlétali zpět domů. Ostatní se stěhujeme buď do rodin českých emigrantů či do country klubu. Já jsem bydlela u pana Rajnocha, jehož syn velmi pomáhal českým poutníkům s vyřizováním všech možných věcí kvůli setkání a výletům.

Ve volné dny jsem navštívila a poznávala město a její kouzla – operu (kde jsem byla i na koncertě), Harbour Bridge, akvárium, katedrálu Panny Marie, přístav (Circular Quay) a blízké okolí, Sydney Tower (vyhlídková věž 305m vysoká), kostel sv. Patrika (nejstarší katolický kostel v Sydney), kaple Mary McKillop (první australská svatá, je zde i pochovaná), čínské zahrady, botanická zahrada (zde jsem viděla plno netopýrů), různé pláže, námořnické muzeum (prohlídka lodí a ponorky), projížďky lodí a plno dalších věcí.

Samozřejmě i toto setkání mělo pár zádrhelů – každý z nás byl nachlazen. Někdo více jiní méně. A druhý větší zádrhel byl, že se nám „ztratily batohy“. Při přesunu z Melbourne do Sydney jsme jeli autobusy a batohy jely jinak. Bohužel se k nám nedostaly ten den. Přesouvali jsme se v pondělí. Někdo dostal batoh v úterý večer, někdo ve středu (to jsem byla já) a jedna holčina až ve čtvrtek večer.

Na to člověk ale brzy zapomene a bude to říkat jako perličku. Ale v srdce si bude pamatovat jen ty hezké a obohacující vzpomínky.

Hanka Moravcová

MODLITBA V OPERA HOUSE

Rád bych se s Vámi podělil o zážitek modlitby z kaple, která je umístěná přímo ve slavném Opera House v Sydney. Modlitby v této kapli probíhaly každý den a byly v režii sester Matky Terezy. Na tuto modlitbu jsme nešli cíleně. Původně jsme šli na koncert k opěře. Cestou jsme ale potkali světelnou reklamu na tuto adoraci. Neodolali jsme a rychle změnili program. Naštěstí jsme přišli včas a tak jsme bez čekání mohli dovnitř, později se u vchodu vytvořila dlouhá fronta a dovnitř pustili jen tolik lidí, kolik jich vyšlo ven. Kaple byla prostorná kolem celého obvodu byl ohoz. Všechno bylo v jasně červené barvě. A vpředu krásně nasvícená Nejsvětější svátost, kříž, socha Panny Marie. Jednoduché a silně působivé. Občas bylo ticho narušeno klidnou hudbou jazz-rockového tria, které hrálo různé aranže duchovních písní. Dlouho jsme se tiše modlili a naslouchali Pánu. Nakonec jsme využili příležitosti svátosti smíření a v angličtině se k ní připravili. Jana musela anglicky, já měl kliku a natrefil jsem na kněze původem ze Slovenska ☺. Rozhodně velký a důležitý duchovní zážitek!

Kryštof Majvald

Foto: u Opery

AUSTRALIAN FOOTBALL

Několikrát nám lidé v Austrálii povídali o australském fotbalu. Akční, oblíbená hra naprosto odlišná od Evropské kopané. Nejdřív jsem to přecházel a mával rukou. Jednou mě ale přemluvili a koukal jsem v TV na zápas. A zíral jsem na to jak puk. Strašná rychlost, tvrdé souboje, srážky, žádné chrániče, plácání po zádech, žádná rvačka, žádné zranění. Když se později naskytla příležitost jít přímo na stadion, neváhal jsem. Utvořili jsme českou skupinku o 6 lidech. Koupili lístky a soukali se na tribunu, na stadionu pro 90 000 lidí, bylo na běžném ligovém zápase 50 000 lidí. Byla to taková vřava, že se klepala podlaha a tak jsme fandili taky. Neznaje detailně všechna pravidla fandili jsme zmateně, jinak a hlavně pořád a hlasitě, až se místní otáčeli ☺.

No řeknu vám, najdete si: <http://www.youtube.com/watch?v=d-PFRrJQtew>

A uznáte sami, že to není nuda ☺

Kryštof Majvald

PŘEŽITKY NEBO MATENÍ JAZYKŮ?

Téma z Písma

A nepřizpůsobujte se už tomuto světu, ale změňte se a obnovte svoje smýšlení, abyste dovedli rozeznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohulibé a dokonalé. (Řím. 12, 2)

Všechno zkoumejte, a co je dobré, toho se držte. Varujte se zla, ať se objevuje pod jakoukoli tvářností. (1 Sol. 5, 52-22)

Variace

Před nějakou dobou byl v našem kraji na dovolené černošský student z rovníkové Afriky. Když se na letišti loučil, zeptal se ho jeden z přítomných, jak by charakterizoval občany naší země po svých dvouměsíčních zkušenostech. Student s odpovědí chvíli otálel, ale nakonec odpověděl. Tlumočník, který až do té doby plynule překládal, najednou zaváhal. A jak se později přiznal, nepřišlo mu na mysl jedno slovo. Student totiž řekl, že občané naší země jsou lidé, kteří se nikde a za nic nestydí. A právě ono slovo „stud“ udělalo překladateli potíž. Znal ho, ale pro jeho malou frekvenci používání bylo zasunuto kdysi v jeho paměťovém archívu.

Při této příležitosti jsem si vzpomněl na jistého člena komunistické strany. Když jsem mu - bylo to ještě v době vlády jeho ideologie - vysvětloval, že je potřeba respektovat u každého člověka také jeho svědomí, namítl mi, že slovo „svědomí“ je přežitkem minulosti, patří do výzbroje náboženských tmářů a omezuje člověka v budování lepší společnosti. Více než své svědomí musí lidé respektovat potřeby revolučních mas.

Současná společnost osvědčené morální hodnoty buď zrelativizovala, nebo ze slovníků i srdcí lidí vyloučila. Vystačíme prý si bez nich.

„Podívejte, ani stud, ani svědomí nejsou potřebné a jde to docela dobře i bez nich....“ slyším od těch, kteří se již okovů svědomí a studu zbavili. Nepochybuji, že to jde, ale vždycky si tiše a v duchu položím otázku: Kam?

Pokud se pojmy nevytěsnily nebo nezesměšnily, je zde veliká snaha dát jim jiný obsah:

z pýchy se stalo zdravé sebevědomí, z nestrídmosti vyšší životní úroveň, z krádeže ruka volného trhu, z neúcty k tradici vítězství zdravého rozumu, z mateřství bez manželství moderní forma soužití, z hulvátství svoboda projevu, z lásky nevázaný sex, z lenosti životní styl, z lakomství zákon ekonomiky, ze zanedbané výchovy tvorba vlastního názoru, z hněvu zdravá reakce nad hloupostí druhých, ze závidlivosti boj o spravedlnost,

Doby se mění. Komunismus byl nahrazen konzumerismem. Ten první nepotřeboval svědomí, ten druhý nepotřebuje ani stud.

Když se nad oběma pojmy zastavíme, zjistíme, že k sobě bytostně a neoddělitelně patří. Pokud se v člověku umrtví svědomí, nemá se vlastně za co stydět. A pokud se mu popře Bůh, nemá se ani před kým stydět.

Prosby

Právě jsem si uvědomil, že obě slova - svědomí a stud - už jsem někde slyšel.

Prosím Tě, Bože, abych rozuměl stále lépe i jejich obsahu.

Právě jsem si uvědomil, že už jsem se dlouho, předlouho nestyděl.

Prosím, abys mi dal poznat, zda to bylo nezalostí špatnosti, nebo malou vírou v Tebe.

Cítím občas, že mi začal být blízký slovník tohoto světa.

Prosím Tě, Bože, o to, abych se nestal stavitelem Babylónské věže.

Z poslední, pro dnešní dobu velmi poučné, knížky Maxe Kašparů „Zápisník potulného kazatele“ vybral a vřele k přečtení doporučuje - js. Knížku lze objednat na adrese: Nakladatelství Cesta, nám. Republiky č. 5, 614 00 Brno, tel. 542 211 621.

BISKUPOVÉ KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZE (7. ČÁST)

19. biskupem se stal **Edvard Jan Brynych**, který se narodil 4. května 1846 na Pelhřimovsku. Po studiích v hradeckém semináři a po vysvěcení působil několik let jako kaplan. Později se stal profesorem pastorálky a katechetiky v hradeckém semináři. V roce 1888 byl zvolen kanovníkem kapituly na Vyšehradě. Dne 21. prosince 1892 byl jmenován biskupem v Hradci Králové, potvrzen papežem Lvem XIII. byl v lednu 1893. Biskup Brynych je známý jako spisovatel a publicista. Ve svých člancích se zaměřoval na křesťansko-sociální otázky tehdejší společnosti. Svou veřejnou prací se snažil vyburcovat věřící z pasivity k zakládání katolických spolků. Založil tiskařské družstvo k šíření křesťanských zásad v politice a umění. Založil také časopisy *Obnova*, *Štít* a *Časové úvahy*, v nichž redaktori i on sám reagovali na aktuální problémy doby. V Hradci Králové vybudoval v roce 1895 - 1897 spolkový dům *Adalbertinum*, dům *Rudolfinum* v roce 1902 a *Boromeum* v letech 1900 - 1902. Vyvrcholením je organizační činnosti byly dva diecézní sjezdy katolíků v roce 1897 a 1902. Jeho práce byla odměněna řadou tehdejších papežských hodnostářských poct a titulů. Byl jmenován domácím prelátem papeže, biskupem asistujícím u papežského trůnu a hrabětem římským. Eduard Jan Brynych zemřel 20. listopadu 1902 v letním sídle v Chrašti a byl tam i pohřben na místním hřbitově.

20. biskupem hradecké diecéze byl **Josef Doubrava**. Narodil se v Mníšku pod Brdy dne 29. února 1852. Po teologických studiích a vysvěcení na kněze působil jako kaplan v Petrovicích u Sedlčan, poté jako administrátor v Dublovicích. Od roku 1880 působil na pražské teologické fakultě v různých funkcích, až posléze se stal ředitelem arcibiskupského semináře. V roce 1883 získal doktorát teologie a byl činný jako profesor církevního práva. Svě práce z právního oboru publikoval v různých odborných časopisech. Během devadesátých let 19. století působil v mnoha církevních a společenských funkcích: byl kanovníkem u sv. Víta, předsedou církevního manželského soudu, předsedou Archeologického sboru Muzea království Českého a jednatelem Křesťanské akademie. Dne 9. února 1903 byl jmenován královéhradeckým biskupem. Potvrzen byl papežem Lvem XIII. 22. 6. téhož roku. Biskupské svěcení přijal 29. června a vzápětí se ujal správy diecéze. Od prosince 1918 působil i jako apoštolský administrátor arcidiecéze v Praze. Jeho kulturním činem bylo to, že městu Hradci Králové věnoval cennou sbírku obrazů. Biskup Doubrava zemřel ve svém sídle 20. února 1921 a byl pohřben na poučovském hřbitově.

21. biskup se jmenoval **Karel Kašpar**, narozený 16. května 1870 v Mirošově. Po filozofických, teologických a právnických studiích působil od roku 1899 jako spirituál Strakovy akademie v Praze. Od roku 1907 byl kanovníkem metropolitní kapituly u sv. Víta. Dne 8. března 1920 byl jmenován titulárním biskupem v Betsaidě a dne 13. června světícím biskupem v hradecké diecézi. Po smrti biskupa Doubravy v roce 1921 byl jmenován hradeckým sídelním biskupem. Nastolen byl 29. června téhož roku. Biskup Kašpar byl vynikajícím znalcem církevního práva a liturgie. Napsal řadu knih, článků a studií, jež byly uveřejňovány v různých časopisech, převážně v *Časopise katolického duchovenstva*. Hradeckou diecézi opustil 22. října 1931, když byl jmenován pražským arcibiskupem. V roce 1935 byl poctěn titulem kardinála. Zemřel v Praze 21. dubna 1941 a byl pochován ve svatovítské katedrále.

22. biskupem se stal **Mořic Pícha**. Narodil se 18. dubna 1869 v Šebetově na Moravě. Po teologických studiích v Římě, kde byl roku 1893 vysvěcen na kněze, působil ve farnostech na Karlovarsku. Od r. 1897 byl ceremoniářem pražských arcibiskupů. V roce 1912 byl jmenován metropolitním kanovníkem u sv. Víta. V dalších letech pracoval jako kancléř arcibiskupské konzistoře, generální a kapitulní vikář a zkušební komisař při rigorózech na bohoslovecké fakultě. Mořic Pícha se silně angažoval za šíření víry. Založil a stal se ředitelem „*Díla šíření víry*“. V roce 1923 u příležitosti jeho 30. výročí kněžského svěcení byl v Římě přijat v soukromé audienci papežem Piem XI. V říjnu 1931 byl jmenován hradeckým biskupem a konsekrován byl u sv. Víta o měsíc později. Dne 5. prosince téhož roku se ujal své diecéze. Při slavnostním uvítání pronesla tato slova: „Přicházím v důvěře v Boha a jeho pomoc, spoléhaje na vaši spolupráci a na své vlastní síly... Přináším dobrou vůli a snahu a přeji si jen vaši lásku. Bude-li mezi námi panovat mír, pochopení a vzájemná láska, bude Hradec opravdovým hradem míru a pokoje.“ Biskup Pícha příkladně spravoval diecézi, sledoval vývoj charitativní a misionářské činnosti, pečoval o opravy kostelů a církevních historických a uměleckých památek. S obavami sledoval i politický vývoj a směřování ČSR po roce 1945. Po únorovém komunistickém puči v roce 1948 bylo biskupu Mořici Píchovi zcela znemožněno svobodně řídit diecézi. Byl v internaci ve svém sídle a nesměl vycházet ani se s kýmkoliv stýkat. V biskupském sídle byl hlídán a špiclován členy StB a dirigován krajským církevním tajemníkem. Náboženský život hradecké diecéze, jako i všech ostatních, byl ochromen a struktura diecéze rozbita. Komunistickou všemocí byli pozavíráni do věznic kněží, zlikvidován veškerý řádový život, zrušeny všechny církevní a diecézní ústavy, zlikvidován tisk a umlčena svoboda slova, tisku, spolčování, projevu i pohybu. Biskup Mořic Pícha zemřel v této rudé totalitě dne 12. listopadu 1956 a v tichosti byl pohřben na hřbitově v Chrašti.

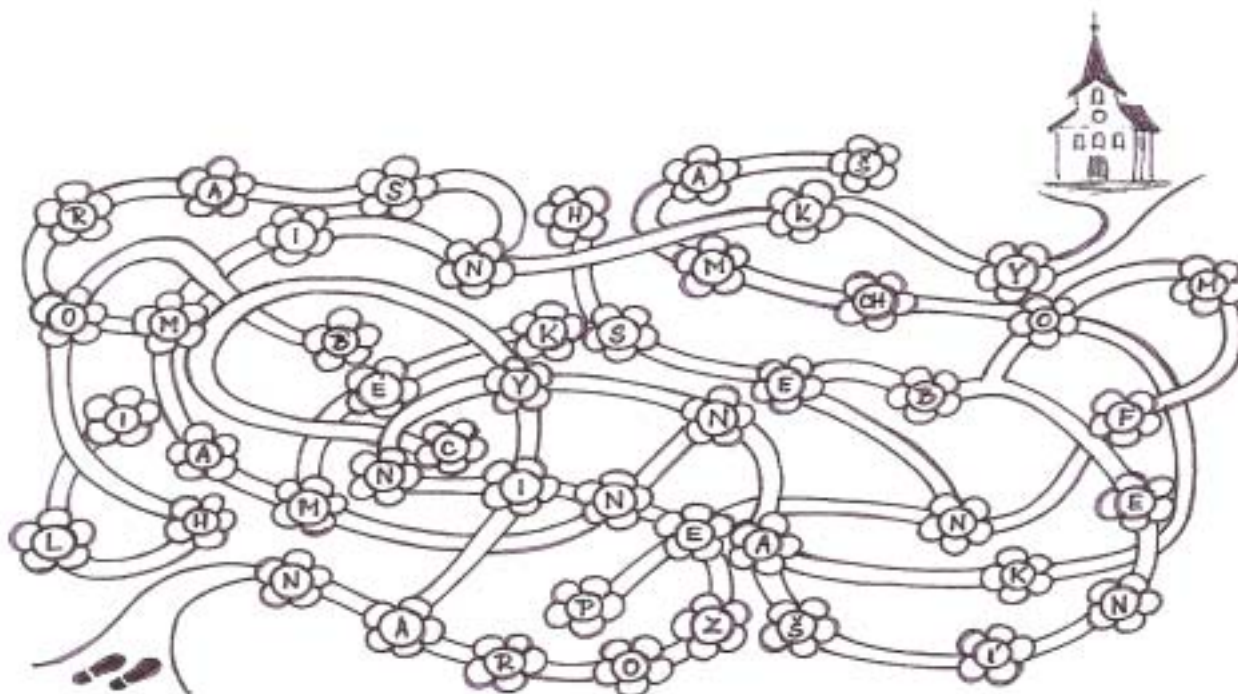
připravil js.

Ahoj děti!

Naše poslední setkání se odehrálo první prázdninovou neděli a dnes po dvou měsících se opět setkáváme, ale tentokrát při prázdninové neděli poslední. Nic naplat, všechno má svůj konec, a tak ho mají i prázdniny. Ale není to určité důvod k zármutku. Vždyť po dnech volna, her a odpočinku máte určité dost sil zase usednout do lavic a spolu s ostatními spolužáky se učit novým věcem.

Ještě než začnete dostávat úkoly ve škole, je tu pro vás připraven jeden malý – projít bludiště a sbírat na něm písmena v kytíčkách. Když zvládnete cestu dobře, dozvíte se tajemku a navíc seberete spoustu květů do kytice pro Pannu Marii. Cesta bude symbolizovat pouť, kterou určitě příští neděli na Mariánskou Horu s rodiči vykonáte, protože budeme slavit ...tajenka...

(Otazníček)

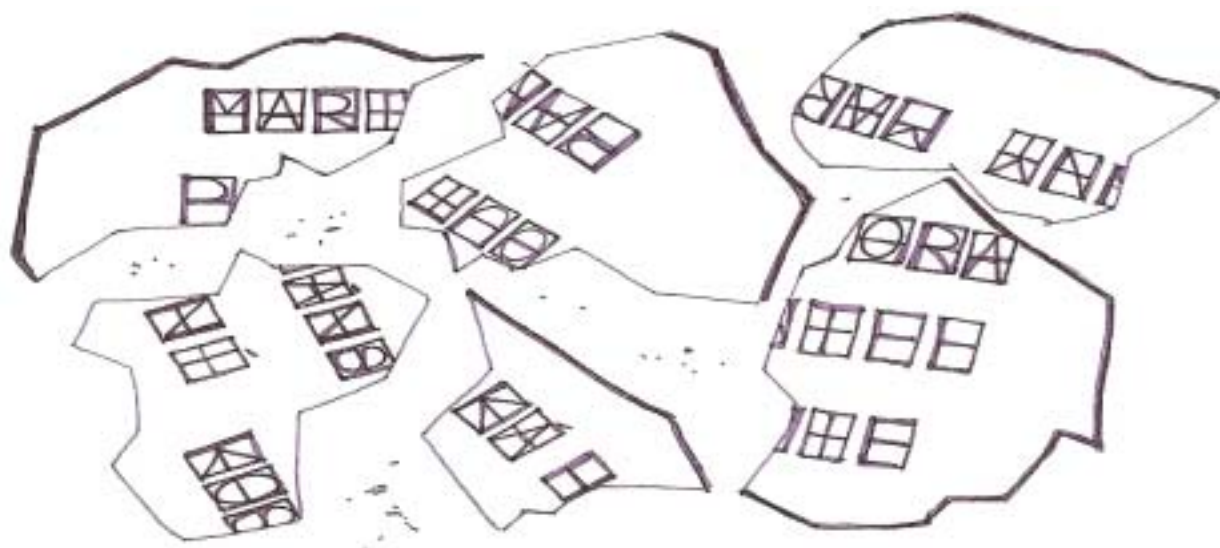

Pro starší:

Věřím, že i vy starší jste si o prázdninách dobře odpočinuli a s novou chutí se vrhnete do studia. Dnes na vás čeká malý hlavolam. Zaslouží si pár slov na vysvětlení. Představte si, že kdysi dávno jeden pocestný vážil dlouhou cestu, až konečně došel k jejímu cíli. Měl velkou radost a rozhodl se, že zde zanechá po sobě nějakou stopu. Byl to zručný kameník. Brzy našel v okolí obrovský kámen a vytesal na něj několik slov. Protože byl pečlivý, všechna písmena si nejprve prostorově rozvrhnul a to tak, že vytesal 35 stejných znaků a teprve potom do nich tvořil jednotlivá písmena. Dílo se podařilo a celé roky zůstalo neporušené. Až jednou – při veliké bouři spadl strom a zrovna tak nešťastně, že se kámen rozpadl na šest kusů...

Ještěli vás zajímá, kam vlastně kameník došel a co vytesal, zkuste to rozluštit.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

10 rozdílu: 1. lano na plachtě na přídi, 2. paprsek slunce na velké plachtě, 3. lidé na palubě, 4. vodorovná čára na velké plachtě, 5. prostřední trám na boku lodí, 6. jedno lano v síti za velkou plachtou, 7. kotvící lano na zádi, 8. krátké lano pod zadním kýlem, 9. mořský pták u zádi lodě, 10. vlna v moři.

Doplnění textu: Tarsu, římský, Štěpán, Damašku, Ježíšem, Kypr, Židů, Silase, Lukáš, vězení, Říma, Evropy.

PROGRAM OSLAV**K 700. VÝROČÍ OD PRVNÍ ZMÍNKY O KYŠPERKU VE DNECH 12., 13. A 14. ZÁŘÍ 2008****1. den oslav 12. 9. 2008 NÁMĚSTÍ**

17:00 – 18:25 AF Brass Band - zahajovací koncert
 17:30 Zahajovací řeč starosty města Petra Fialy

TERASA

18:30 Zahajovací dělostřelecká salva, ukázky palných zbraní, čestná stráž
 18:30 – 19:45 Koncert skupiny Letrando
 19:45 – 20:15 Vystoupení šermířů skupiny Lucrezia
 20:30 – 21:00 Ohňová show + břišní tanečnice Lucrezia
 21:00 – 22:00 Koncert skupiny Sebastian
 22:00 Koncert Aleše Brichty a skupiny ABBand

BEČVÁRNA

20:30 – 22:00 Koncert skupiny Santana & Friends Hradec Králové
 22 – 02:00 Show Leoše Mareše a diskotéka Pavla Cejnara

DOPROVODNÉ PROGRAMY

17:00 zahájení výstavy studentů LSG
 občerstvení, opékání selat, soutěže pro děti - Lucrezia

2. den oslav 13. 9. 2008 NÁDVOŘÍ

9:00 – 17:00 řemeslnický trh
 9:00 – 11:30 gotická hudba

TERASA

9:00 – 17:00 místní řemeslnický trh
 9:00 – 9:20 flétničky – ZUŠ
 9:20 – 9:40 komorní zpěv – ZUŠ
 9:40 – 10:00 bubeníci – ZUŠ
 10:30 – 11:30 pohádka pro děti Hrnečku vař, O Palečkovi (opakování v 14:00 a 15:40)
 13:00 – 13:20 taneční studio
 13:20 – 13:40 karate
 13:40 – 14:00 Petrklíč
 15:00 – 15:20 taneční škola DK
 15:20 – 15:40 bubeníci
 17:00 – 22:00 *bude přístup na zámeckou terasu zakázán z důvodů přípravy a odpalu ohňostroje.*

NÁMĚSTÍ

11:30 – 12:00 soutěž v požívání švestkových knedlíků
 12:00 – 12:20 freestyle motocross show Petra Kuchaře
 12:30 – 14:00 první blok Big Band Letohrad s Josefem Zímou
 14:00 – 14:20 freestyle motocross show Petra Kuchaře
 14:30 – 15:45 příjezd veteránů
 14:20 – 15:00 druhý blok Big Band – swingová část 20 – 30 léta
 15:20 – 16:00 ocenění občanů, křest knihy
 16:00 – 16:20 freestyle motocross show Petra Kuchaře
 17:00 – 18:00 Stínání berana, divadelní scéna
 18:00 – 20:00 Wejwrat

BEČVÁRNA

18:00 – 21:45 Bratrstvo kočičí pracky, Melmac Space Orchestra, Dolly Bus Band
 21:00 – 21:30 ohňostroj
 21:30 Čechomor

DOPROVODNÝ PROGRAM

10:00 otevření vyhlídky Kyšperk, v místě bývalého hradu hradisko
 11:00 zahájení výstavy prezentující společnosti a živnostníky, zámecké arkády
 občerstvení, opékání selat, soutěže pro děti

3. den oslav 14. 9. 2008 FOTBALOVÝ STADION

10:30 fotbalové utkání Amfora

DOPROVODNÝ PROGRAM

kynologové, vzduchoplavci, letečtí modeláři

KULTURNÍ KALENDÁŘ

So 6. 9.	Vyhlídkové vrcholy Prezentace -7.00-9.00 hod. – na stadionu Pěší trasy – 10,19,26 km Cyklotrasy – 30,37,60 km Jablonné nad Orlicí	
Ne 7. 9.	Poutní slavnost na Mariánské Hoře – bohoslužby – v 7.30 hod., v 10.00 hod., v 16.00 hod.	
Ne 14. 9. – 7.30	Při ranní mši svatě žehnání orelského kříže	
Po 15. 9. – 19.00 hod.	Jan Přeučil a jeho pět klobouků Kulturní a informační centrum čp. 30 v Jablonném nad Orlicí	
So 20. 9. – 9.30 hod.	Kněžské svěcení Jana Hubálka Katedrála Svatého Ducha v Hradci Králové	
So 20. 9.	Setkání skautů u příležitosti 70 let úmrtí A.B.Svojsíka 9.00 hod. slavnostní nástup 9.30 hod. – mše svatá k uctění památka A.B. Svojsíka 10.30 hod. – prezentace zúčastněných středisek, dále lanové aktivity, lukostřelba, zubří houpadlo, rukodělné práce, společné hry, soutěže 17.00 – ukončení programu – společný nástup 19.00 – společný táborový oheň Mariánská Hora	
Ne 21. 9.- 9.00 hod.	Posvícení v Petrovích- žehnání kostela po opravě a výmalbě	
Ne 21. 9.- 18.00 hod.	Vernisáž výstavy – Fotografie 2003-2008 – Miroslav Martinec Výstava potrvá do 1.11.2008 Kulturní a informační centrum v Jablonném nad Orlicí	
So 27. 9. – 10.00 hod.	Primice novokněze Jana Hubálka Farní kostel v Dolní Čermné	
26. - 28. 9.	Bonsaje a květiny pozdního léta – výstava Zámek v Letohradě	
So 27. 9.- 19.00 hod.	TUA BORTA – koncert severské, balkánské, slovenské a keltské hudby Dům kultury v Letohradě	
So 27. 9. – 19.00 hod.	Requiem – slavnostní koncert Kostel Letohrad Orlice	
Ne 28. 9. -13.00 hod.	Svatováclavská pouť Zámecká terasa v Letohradě	

SLUŽBA LEKTORSKÁ:

Září 2008

		Září 2008	
7. 9.	Ne	23. neděle v mezidobí	7.30 Pecháčkovi 330
			16.00 Formánkovi 83
14. 9.	Ne	24. neděle v mezidobí	7.30 p. Pecháčková 310
			16.00 Málkovi
21. 9.	Ne	25. neděle v mezidobí	7.30 Marešovi 172
			16.00 Faltusovi 128
28. 9.	Ne	Sv. Václav	7.30 Menclovi 193
		26. neděle v mezidobí	16.00 Kunertovi 125

Říjen 2008

		Říjen 2008	
5. 10.	Ne	27. neděle v mezidobí	7.30 p. Mikulová 162
			16.00 Vávrovi 264
12. 10.	Ne	28. neděle v mezidobí	7.30 Nastoupilovi 109
			16.00 Macháčkovi ml. 180 HČ
19. 10.	Ne	29. neděle v mezidobí	7.30 Kužílkovi 202 HČ
			16.00 Marešovi ml. 271
26. 10.	Ne	30. neděle v mezidobí	7.30 Vávrovi 270
			16.00 Macháčkovi ml. 55

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:**V září 2008 oslaví:**

100 let	paní Anděla Dušková	z Dolní Čermné, nyní bytem v Žatci (narozena 20.září 1908)
85 let	paní Helena Vašíčková	z Dolní Čermné
83 let	paní Jarmila Menclová	z Dolní Čermné
83 let	pan Jaroslav Šebrle	z Dolní Čermné
80 let	pan Václav Vávra	z Horní Čermné
78 let	pan Josef Nastoupil	z Dolní Čermné
77 let	paní Jarmila Mikulová	z Dolní Čermné
75 let	paní Marie Havlová	z Dolní Čermné
75 let	pan Oldřich Dostál	z Dolní Čermné
75 let	paní Jaroslava Macáková	z Dolní Čermné
73 let	paní Ludmila Hubálková	z Verměřovic
65 let	paní Marie Smejkalová	z Horní Čermné - Nepomuky
60 let	pan Josef Mareš	z Dolní Čermné
55 let	pan Petr Mareš	z Dolní Čermné
50 let	paní Hana Nováková	z Petrovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

na Mariánské Hoře	6. 7. 2008	Michal Pravda	z Dolní Čermné
na Mariánské Hoře	6. 7. 2008	Marie Marešová	z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	12. 7. 2008	Veronika Hamplová	z Jablonné nad Orlicí
v Dolní Čermné	20. 7. 2008	Martin Neruda	z Letohradu
ve Verměřovicích	27. 7. 2008	Antonín Adamec	z Verměřovic
ve Verměřovicích	27. 7. 2008	Dominik Adamec	z Verměřovic
na Mariánské Hoře	10. 8. 2008	Iulia Denisa Babá	z München (Německo)
v Dolní Čermné	16. 8. 2008	Matyáš Prokop	z Prahy
v Dolní Čermné	16. 8. 2008	Amálie Pecháčková	z Dolní Čermné

Rodičům výše uvedených dětí rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dítěte.

Církevní manželství uzavřeli:

ve Verměřovicích 19. 7. 2008 Marie Marková z Verměřovic a Martin Legindi z Dolního Houžovce
Novomanželům Markovým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

Křesťansky jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné 14. 8. 2008 s panem Antonínem Filipem z Dolní Čermné
Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelého budu pamatovat v modlitbách.

otec Pavel

PRO ZASMÁNÍ

Prvnáček jsou poprvé ve škole a paní učitelka se ptá:

„Děti, a kdopak z vás ví, kolik je 1 + 2?“

Nikdo nic neříká.

„Nemusíte se stydět přihlásit,... opravdu to nikdo neví?“

Přihlásila se malá holčička:

„Já nevím, kolik je 1 + 2, ale vím, že je to určitě stejně jako 2 + 1, jelikož sčítání jest na tělese reálných čísel komutativní.“

*Housenka pozoruje motýla, kroučí hlavou a po chvíli povídá:
„To mě by na to rogalo v životě nedostali!“*

Přijdou manželé do čínské restaurace. Usadí se a přiběhne obsluha: „Co si dáte? Máme kočičí packy, psí steak... „
Žena se zhróží: „Ježkovy voči!“
„Madam, dobrá volba, výborná pochoutka!“, odvětví obsluha.
Manželka vítězoslavně položí na stůl talíř a povídá:

„Dvě věci umím nejlíp. Sekanou a štrůdl.“
Manžel se otočí a zeptá se: „A tohle je která?“

„Pane doktore,“ povídá ustaraná matka, „náš syn si pořád hraje na písečku a dělá bábovičky. Dá se to nějak léčit?“

„Proč by se to mělo léčit?“ diví se lékař, „To je přece normální.“

„Že jo, my si to s manželem také myslíme, ale snacha se s ním chce kvůli tomu nechat rozvést.“

Žena: „Představ si, dneska ráno v metru tři mladí chlapci vstali, aby mi uvolnili místo.“

Muž: „A vešla ses?“

Povídá žena manželovi: „Já si skočím na pět minut k sousedce a ty mezi tím nezapomeň každou čtvrt hodinu zamíchat guláš!“

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

22. neděle v mezidobí
31. srpna 2008
36. týden / 2008

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

1. září - pondělí 22. týdne v mezidobí
19.00 Dolní Čermná – za Zorku Baumovou
3. září - středa sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
19.00 Dolní Čermná – za Marii a Vojtěcha Venclovy, dva syny a snachu
4. září - čtvrtek 22. týdne v mezidobí
7.30 Dolní Čermná – za Josefa Formánka, manželku a jejich sourozence
19.00 Verměřovice – za Boží pomoc a ochranu v nemoci
5. září - pátek první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
19.00 Dolní Čermná – na poděkování za dar uzdravení s prosbou o další Boží pomoc a ochranu
6. září - sobota první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce Panny Marie
7.30 Dolní Čermná – na Boží pomoc a ochranu
19.00 Mariánská Hora – za požehnání pro všechny mladé lidi

7. září - neděle – 23. neděle v mezidobí

dále viz. Program poutní slavnosti na Mariánské Hoře

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 15.30 h. – do 17.30 h. zpovídá P. Ján Kubis, administrátor v Dolní Dobrouči, od 17.30 h. - do 18.55 h. zpovídá P. Pavel Seidl, v pátek od 17.00 h. – do 18.55 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích: ve čtvrtek od 17.00 h. – do 18.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška zpěvu dětské scholy	pondělí	1. 9.	16.15 h.	fara Dolní Čermná
Dětské klubičko	středa	3. 9.	9.00 – 11.00 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	4. 9.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	5. 9.	dopoledne	Dolní Čermná, Petrovice
zkouška chrámového sboru	pátek	5. 9.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
	pátek	5. 9.	20.00 h.	kostel Dolní Čermná

Poutní slavnost na Mariánské Hoře program v sobotu 6. září a v neděli 7. září 2008

- v sobotu - v 19.00 h. rytmická mše sv. - za požehnání pro všechny mladé lidi
ve 20.00 h. modlitba křížové cesty – venku na Mariánské Hoře
od 21.00 h. – do 22.00 h. chvíle občerstvení přítomných poutníků
od 22.00 h. – do 23.00 h. společná adorace v poutním kostele, zakončená svátostným požehnáním
od 23.00 h. – do 24.00 h. možnost soukromé adorace v poutním kostele (potom se kostel uzavírá!)
- v neděli - v 7.30 h. mše sv. - za farníky - v poutním kostele slouží P. Jan Kunert, farář v Horním Jelení
v 10.00 h. mše sv. - za poutníky -v areálu křížové cesty venku před hlavním vchodem do kostela slouží P. Pavel Seidl, farář v Dolní Čermné
ve 14.00 h. literárně - hudební pásmo „Duše u nohou Panny Marie“ v poutním kostele
v 15.00 h. modlitba křížové cesty v poutním kostele
v 16.00 h. mše sv. - za poutníky - v areálu křížové cesty venku před hlavním vchodem do kostela slouží P. Bernard Špaček, O.P., farář ve Sloupnici

Kostelní sbírka této neděle je určena na zhotovení nových lavic do poutního kostela na Mariánské Hoře.

Příležitost ke sv. zpovědi: v poutním kostele od 7.00 - do 12.00 h. a od 13.30 h. – do 17.00 h.

Odjezdy autobusů na Mariánskou Horu: z Verměřovic: v 6.45 h., 9.15 h. a ve 14.30 h.

Autobus jede z Verměřovic přes Petrovice a zastavuje na obvyklých zastávkách v Dolní a Horní Čermné. Po mši sv. se vrací stejnou cestou zpět. Tedy odjezd autobusu z Mariánské Hory: v 8.30 h., ve 12.00 h. a v 17.30 h.

POUTNÍK, ZÁŘÍ 2008

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 14. září 2008, Poutník vyjde 28. září 2008

Členové red. kroužku: P. Seidl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, Veronika Severinová.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.